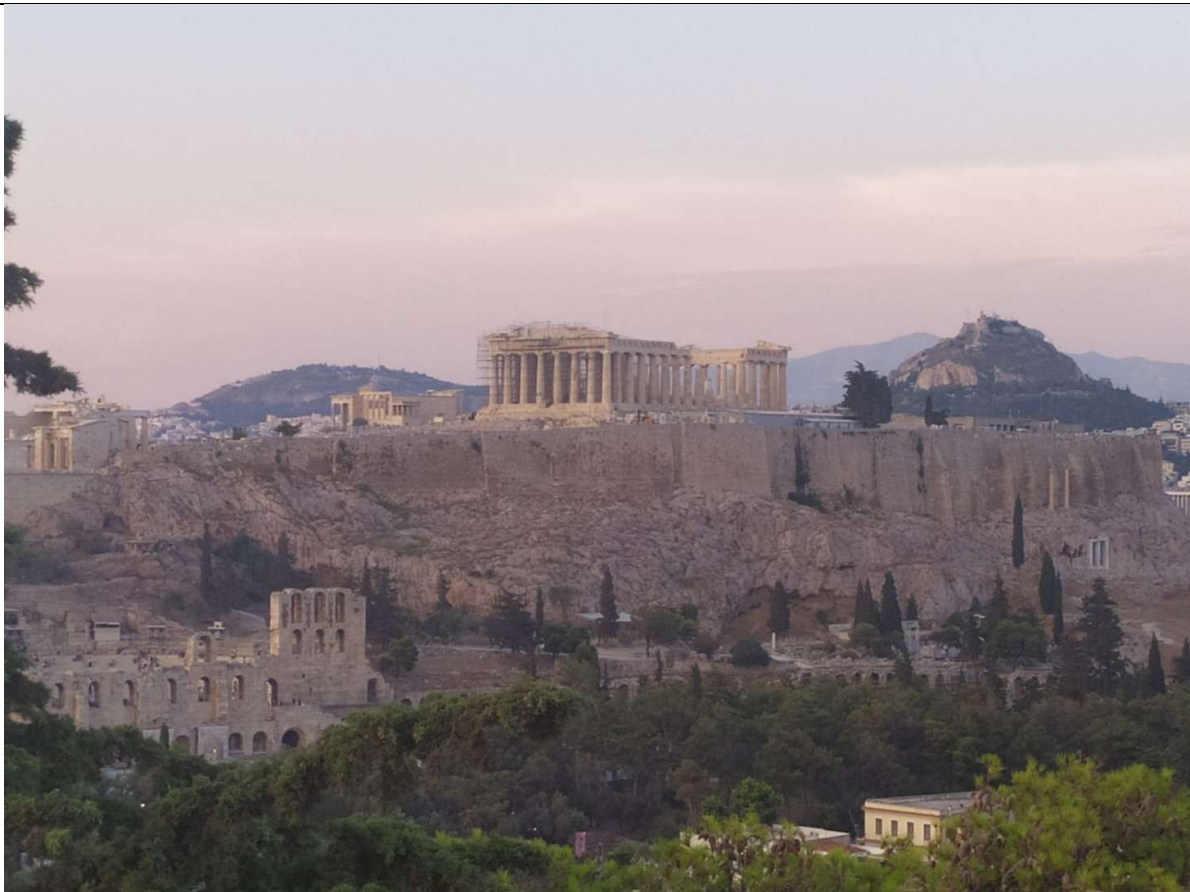
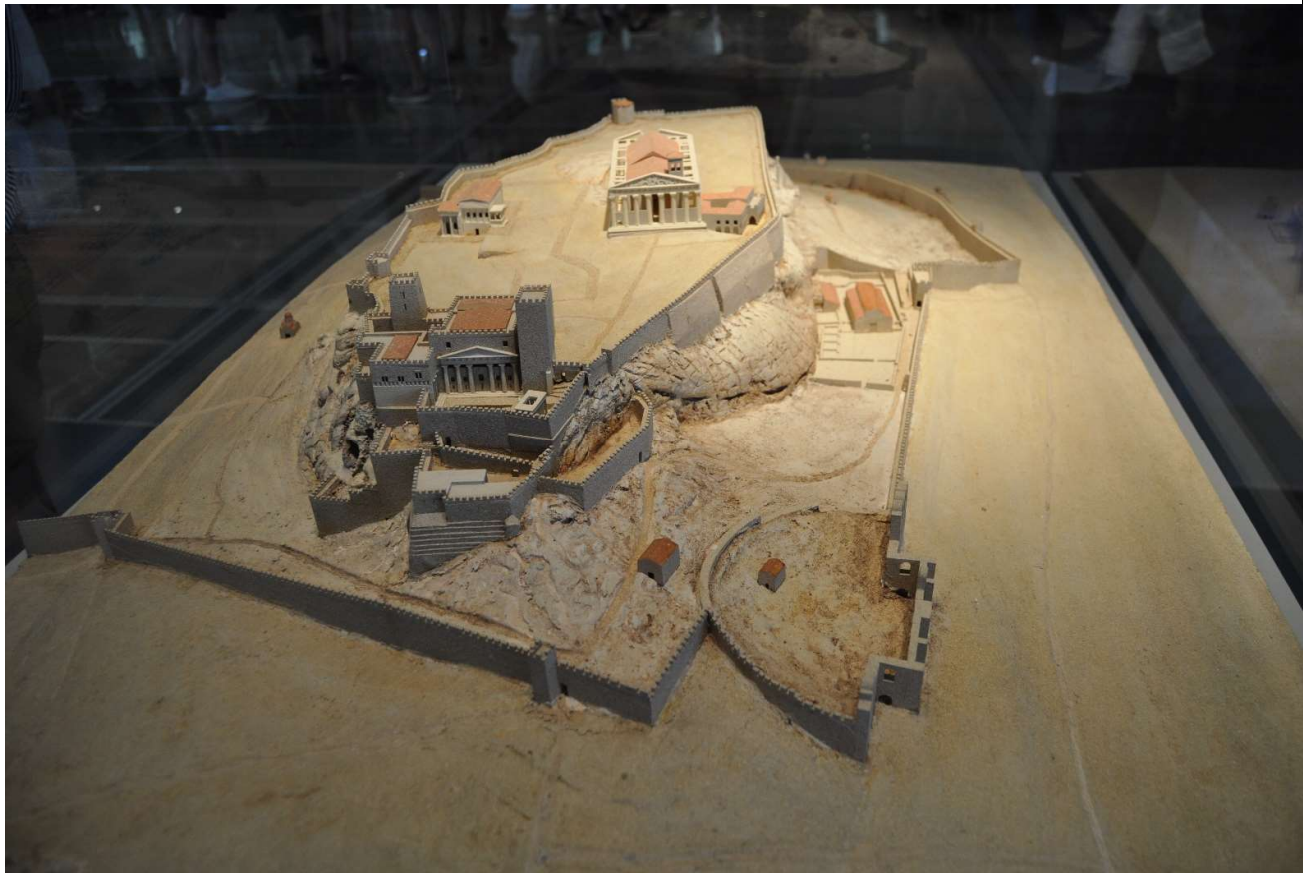


ATENES, ACRÒPOLI I MUSEU









ΣΥΝΤΗΡΙΣΗ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ

Το κύριο δομικό υλικό των μνημείων της Ακρόπολης είναι το πεντελικό μάρμαρο. Οι φθορές που παρουσιάζει το υλικό με την πάροδο του χρόνου είναι αποτέλεσμα της εσωτερικής του δομής, της δράσης περιβαλλοντικών και βιολογικών παραγόντων (3), και των ανθρώπινων επεμβάσεων.

Οι επεμβάσεις συντήρησης προϋποθέτουν τη σχεδιαστική (1) και φωτογραφική τεκμηρίωση της υπάρχουσας κατάστασης, τη διάγνωση των προϊόντων και των μηχανισμών της φθοράς. Η συντήρηση της επιφάνειας των μνημείων περιλαμβάνει την αφαίρεση κονιμάτων και μεταλλικών καρφιδίων των παλαιότερων επεμβάσεων, τη στερέωση της επιφάνειας, συγκολλήσεις θραυσμάτων, τη δομική αποκατάσταση με τη χρήση ενεμάτων για την πλήρωση εσωτερικών κενών και ρωγμών (1, 4), τη χρήση κονιμάτων για τη σφράγιση επιφανειακών αρμών και την πλήρωση κενών (5-6), καθώς και τον καθαρισμό της μαύρης κρούστας με τεχνολογία λέιζερ (2).

Τα υλικά και οι επεμβάσεις συντήρησης που εφαρμόζονται επιλέγονται σύμφωνα με τα κριτήρια της συμβατότητας (ως προς τα αυθεντικά δομικά υλικά), της αναστρεψιμότητας και της ανθεκτικότητας στο χρόνο. Η μεθοδολογία που χρησιμοποιείται εμπλουτίζεται συνεχώς με τα νέα επιστημονικά δεδομένα.



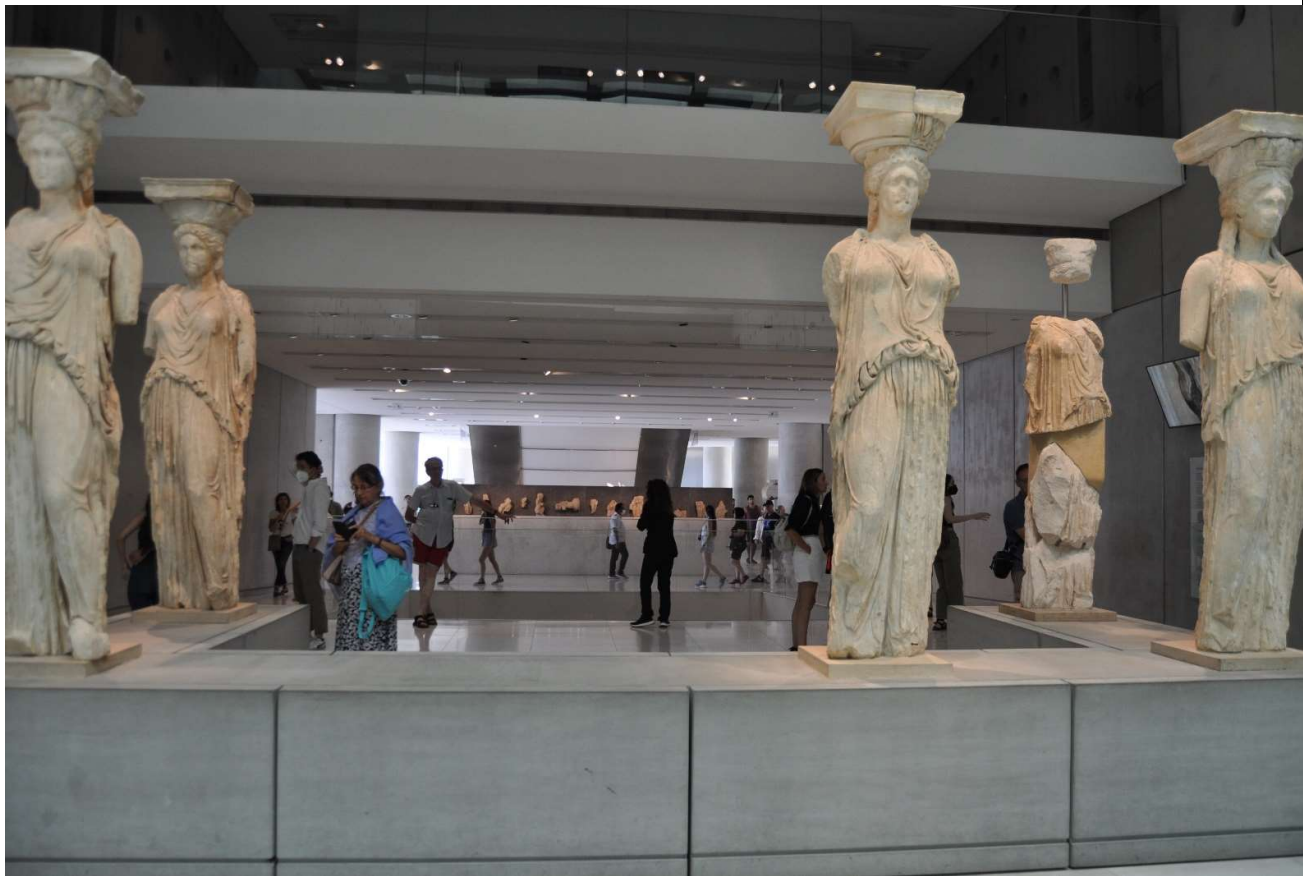
SURFACE CONSERVATION OF THE ACROPOLIS MONUMENTS

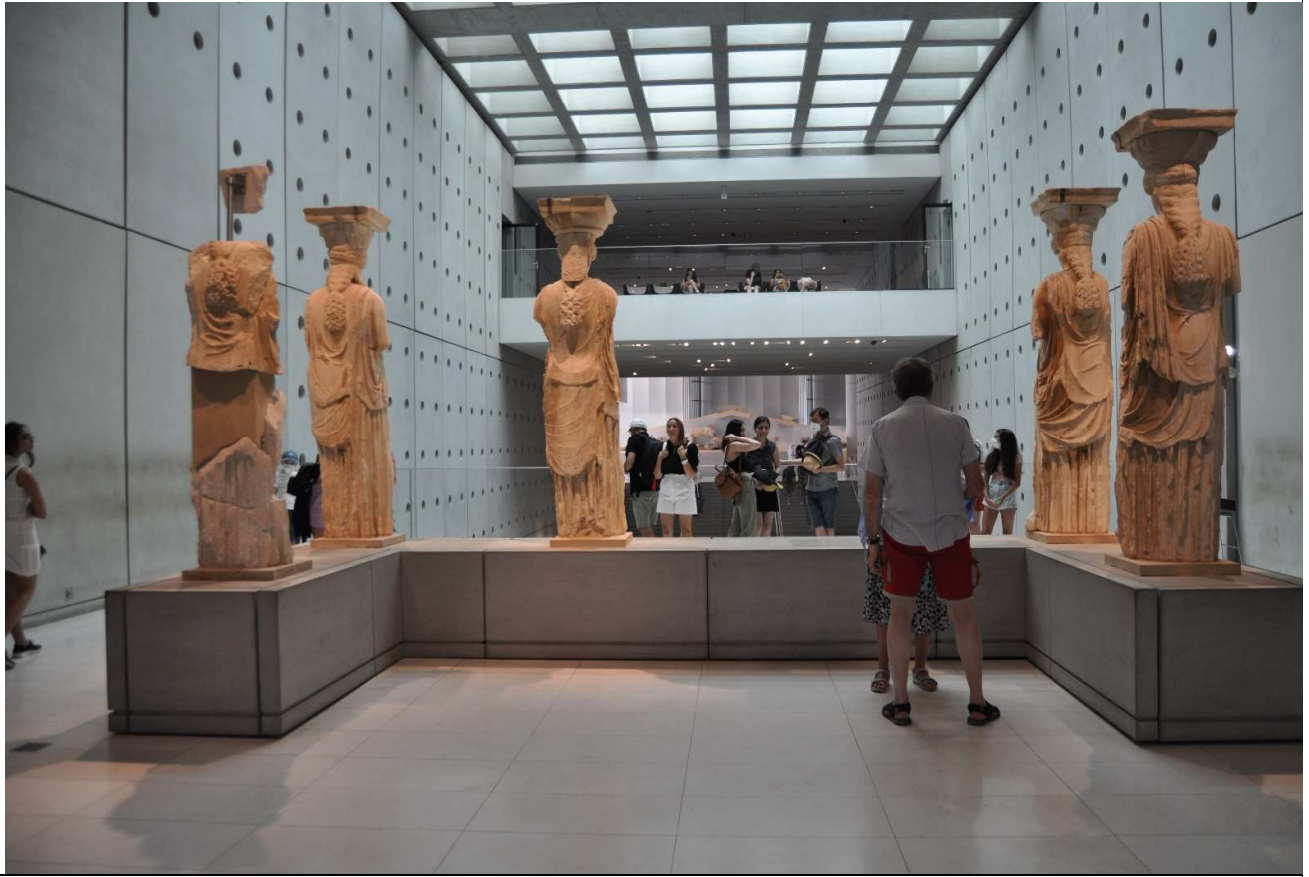
The main building material of the Acropolis monuments is Pentelic marble. The damage seen in this material in the course of time is due to its internal structure, the action of environmental and biological agents (3), and to human activity.

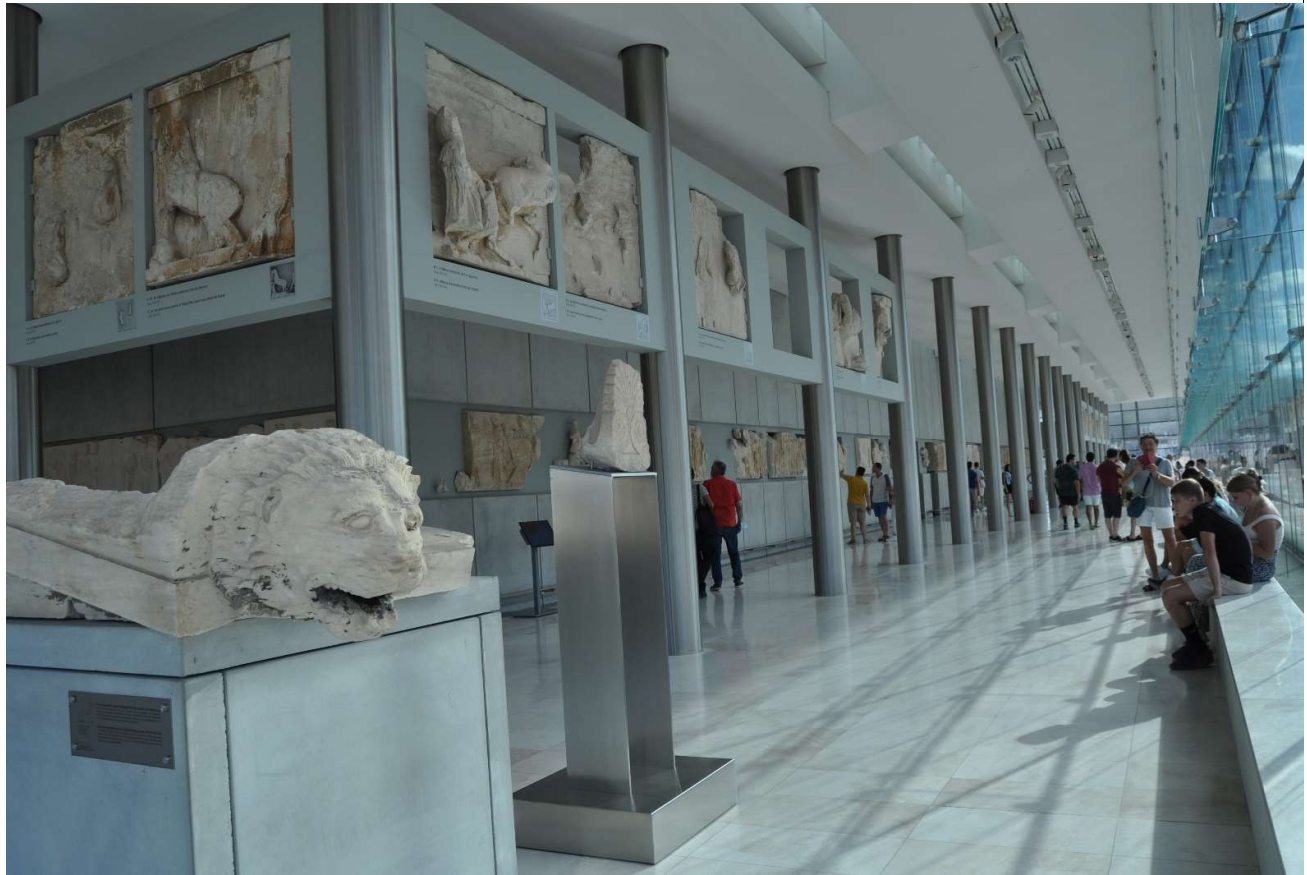
The conservation interventions graphic (1) and photographic documentation of the existing condition and diagnosis of the agents and mechanisms of the damage. Surface conservation of the monuments involves removal of mortar and metallic nails of earlier interventions, consolidation of the surface, the joining of fragments, structural restoration by means of injections to fill interior hollows and cracks (1, 4), the use of mortar for sealing surface joints and filling in spaces (5-6), and the cleaning of the black crust using laser technology (2).

The chosen materials and the conservation applied are consistent with criteria of compatibility (with the authentic building material), reversibility and durability over time. The methodology employed is constantly improved in the light of new scientific knowledge.









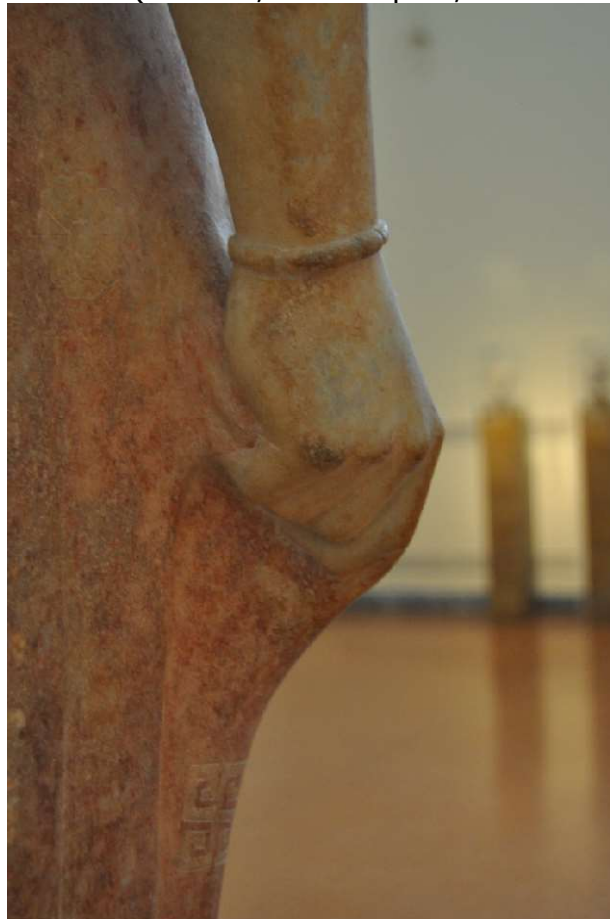


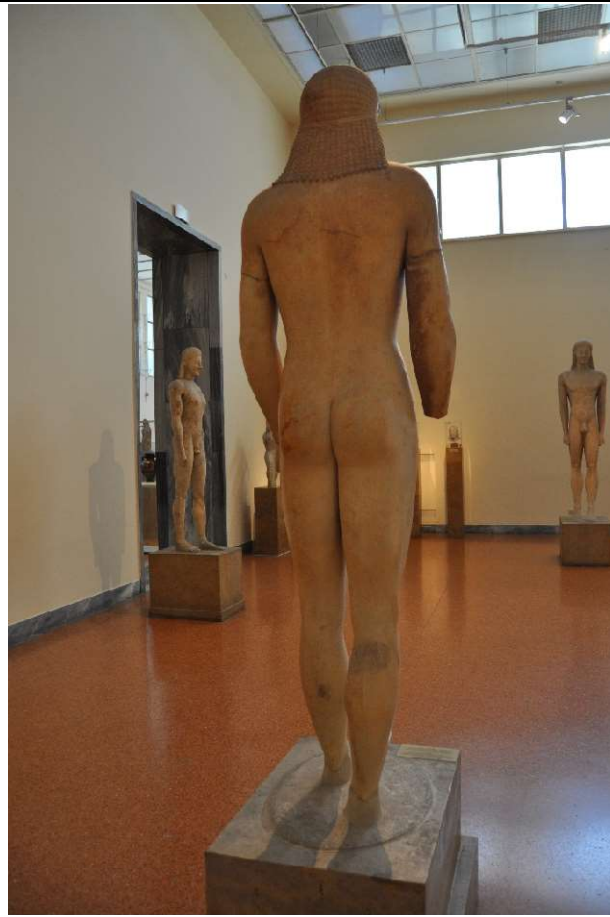
Calímac, Niké traient-se la sandàlia. 425-420 a.C. Baix relleu de marbre, del temple d'Atena Niké. Calímac, també pintor, utilitza amb maestria la tècnica dels draps molls inventada per Fídies





Aristion de Paros, Cora, marbre de Paros, s. VI a.C. El xitó (túnica) que porta conserva restes de policromia (rosetes, esvàstiques, estels i meandres).





Curos, marbre de Paros, s. VI a.C. escultura funerària





Déu del cap Artemísion (illa d'Eubea), bronze, s. v a.C., 2,09 m d'alçada.

Recuperat a trossos d'un naufragi. Estil sever, període de transició entre l'arcaisme i el classicisme. Els grecs solien representar els déus a una escala més gran que els herois i els humans. Es creu que representa Zeus llançant un llamp o bé Posidó llançant el trident.

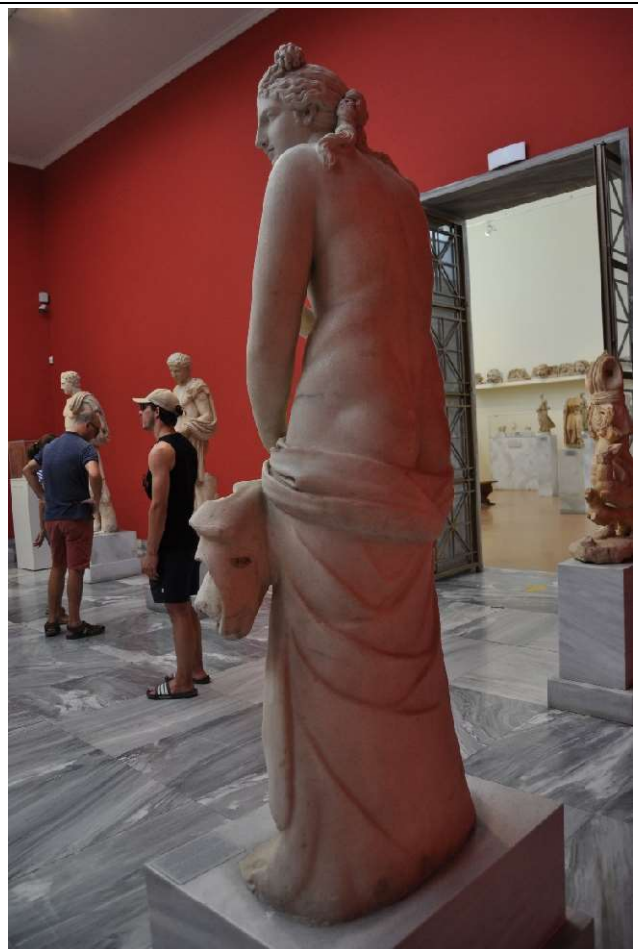
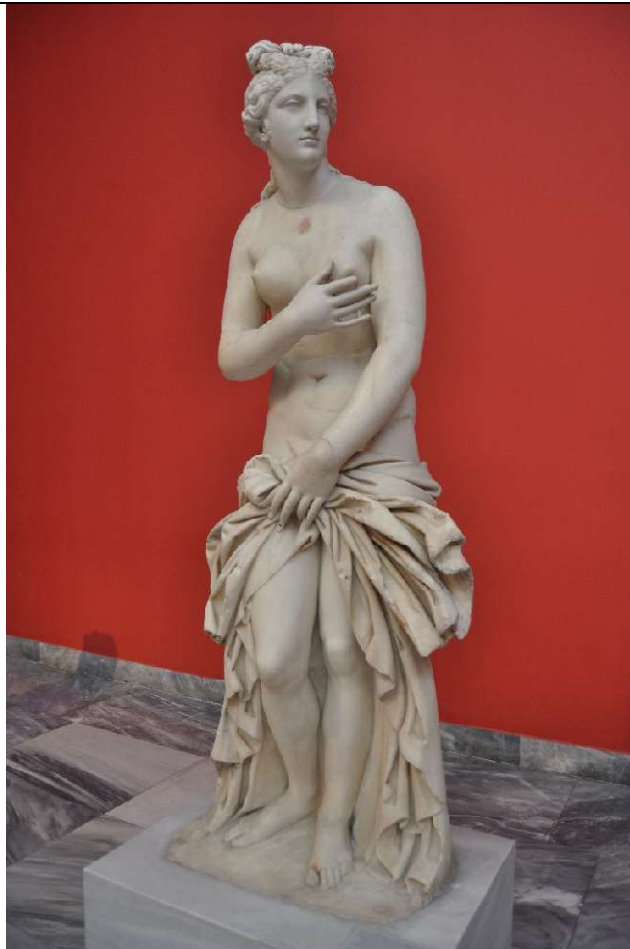


Genet del cap Artemisión (illa d'Eubea), **bronze**, s. 140 a.C. Recuperat a trossos d'un naufragi.

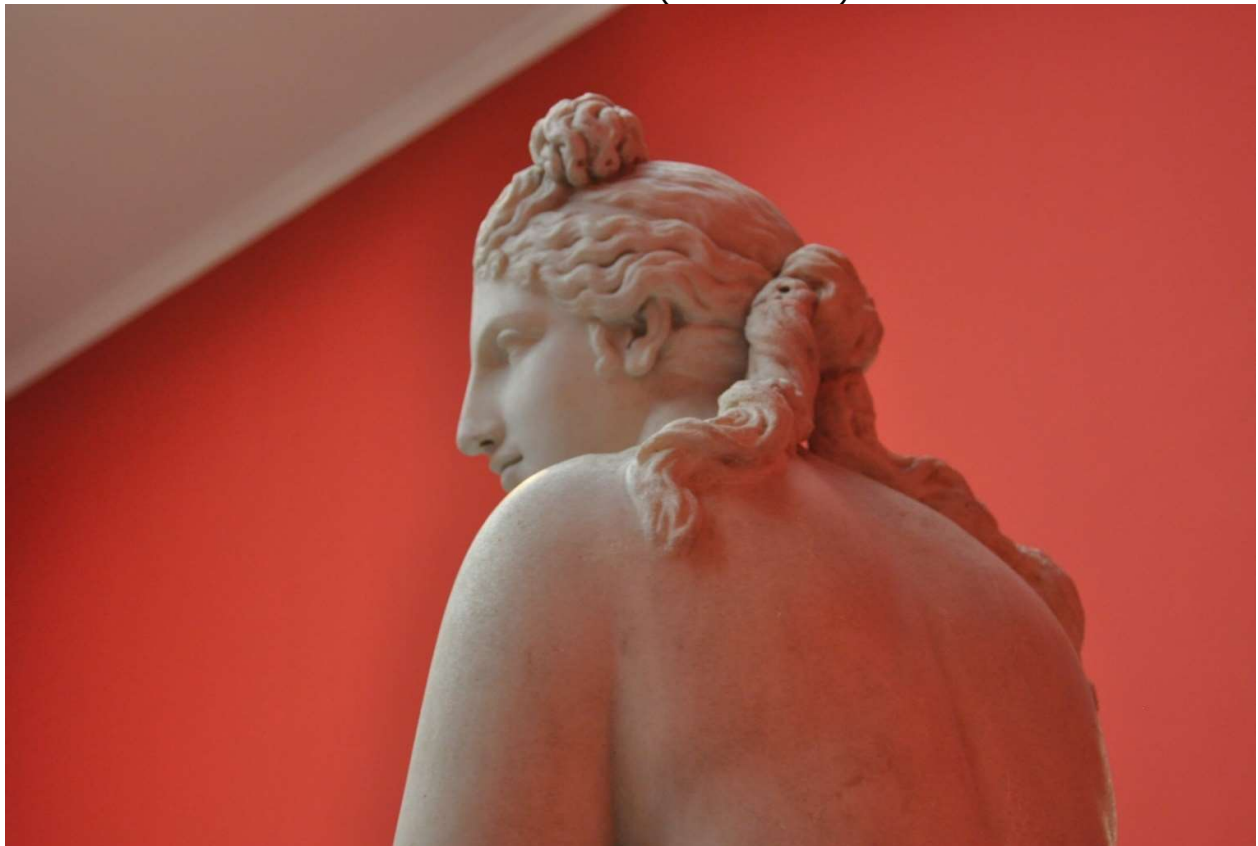
TÈCNICA DE LA CERA PERDUDA



- 1) Es fa un model de fang amb la forma general de la figura
- 2) Es recobreix amb una capa de cera i s'hi modelen els detalls finals
- 3) Es gira de cap per avall i s'hi enganxen tubs de cera per a l'entrada del metall fos i la sortida d'aire
- 4) Es recobreix de fang i s'hi posen puntes metàl·liques per ajudar a sostenir el cos interior i l'embolcall al seu lloc
- 5) Es posa al forn a més de 1000 graus, es fon la capa de cera interior, es tira metall fos per la part superior que omple l'espai on hi havia la cera
- 6) Es treu el fang exterior i se serren les xemeneies
- 7) Es corregeixen els petits defectes i es poleix



Afrodita, s. II d.C. seguint el model d'Afrodita de Siracusa. Marbre de Paros. Trobada a Baies (prop de Nàpols). El coll, cap i braç dret van ser restaurats per Antonio Canova (1757-1822)



Document elaborat per Mònica Bosch Portell

Institut Carles Rahola (Girona)

Font de la informació: Museu de l'Acròpoli d'Atenes